

ПРАЦЮВАТИ ТАК, ЩОБ ЗЕРНО— РІКОЮ!

Кіровоградська обласна
бібліотека ім. М. М. Крушельницької
Іав. №

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ІМ. Д.І. ЧИЖЕВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XVII
№ 89 [2193].

ВІТРОК, 27 липня 1976 року

Ціна 2 коп.

- Молоді жнивирі змагаються за приз обкому ЛКСМУ і газети „Молодий комунар“ „ЗОЛОТИЙ КОЛОС“

Упевнено жниве Віктор Сендзюк. Він удержує першість. Рівняння на передовиків!

- Сьогодні турбота комсомолу—все для жнив

- Попрацював на славу—нагорода за труд

СЬОГОДНІ ПОПЕРЕДУ

Віктор СЕНДЗЮК з колгоспу імені Кірова Бобринського району комбайном «Колос» намолотив 4720 центнерів зерна.

Микола БОРОДАВКА з колгоспу імені Калініна Олександрійського району («Колос») — 3881.

Віктор КВАШУК з колгоспу «Родина» Ульяновського району («Нива») — 3721.

Анатолій ЮХИМЕНКО з колгоспу імені Кутузова Новоукраїнського району («Колос») — 3645.

Аркадій МОВЧАНСЬКИЙ з колгоспу імені Фрунзе Ульяновського району («Нива») — 3574.

Анатолій ДЖЕНКО з радгоспу «Інгульський» Устимівського району («Колос») — 3470.

Василь КРАСОТА з колгоспу імені Леніна Вільшанського району («Нива») — 3111.

Микола ТКАЧЕНКО з колгоспу імені Шевченка Долинського району («Нива») — 3039.

Володимир БЕЗПАЛКО з колгоспу імені ХХІ з'їзду КПРС Бобринського району («Нива») — 3018.

Микола БОЙКО — з колгоспу імені Калініна Бобринського району (СК-4) — 2989.

Петро ПІЩАНСЬКИЙ з колгоспу імені Леніна Голованівського району («Нива») — 2840.

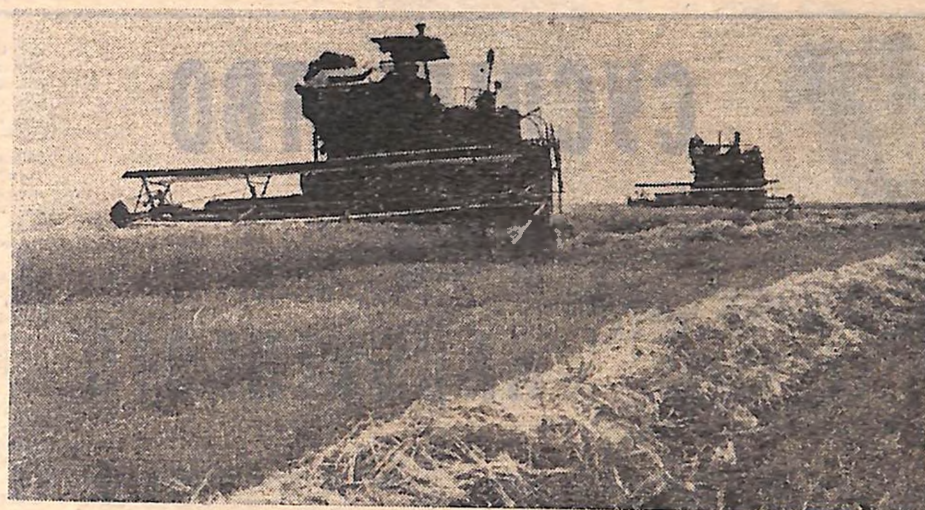
Сергій ОКИПНЯК з колгоспу імені Шевченка Ульяновського району («Нива») — 2712.

Михайло ПОШИМБАЙЛО з колгоспу імені Щорса Ульяновського району («Колос») — 2578.

НА ПОЛЯХ КОЛГОСПУ «ЗАПОВІТ ЛЕНІНА» ЗНАМ'ЯНСЬКОГО РАЙОНУ ПОВНИМ ХОДОМ ІДУТЬ ЖНІВА. МЕХАНІЗАТОРИ ГОСПОДАРСТВА ЗОБОВ'ЯЗАЛИСЯ НА КОЖНОМУ З 1736 ГЕКТАРІВ ЗІБРАТИ ПО 20,6 ЦЕНТНЕРА ЗЕРНОВИХ. НІВА ВІДЛЮЩЕ ЗА СУМІСЛИНУ ПРАЦЮ НА ДЕЯКИХ ДІЛЯНКАХ ОЗІМА ПІШЕНІЦІ ВІДЛАС ПОНАД 35 ЦЕНТНЕРІВ ЗЕРНА З ГЕКТАРА.

НА ФОТО: ВГОРІ — АГРЕГАТИ КОМБАЙНЕРІВ АНДРІЯ ЖАДАНА ТА МИХИТИ СКЛЯРОВА НА КОСОВИЦІ ЯЧМЕНЮ. ВНИЗУ — ВІДЦІЛКОВНИ АГРОНОМ ВІКТОР КОВАЧЕНКО ВРУЧАЄ ПЕРЕХІДНИЙ ВИМІСІЛ ПРАВИЛНИХ КОЛГОСПУ ПЕРЕДОВОМУ КОМБАЙНЕРОВІ ВІКТОРУ ЧЕМЕРНІСЬ.

Фото В. КОВПАКА.

647 і 614. Вона обводять їх червоним олівцем. 647 центнерів гороху намолотив досвідчений комбайнер Микола Петрович Бойко. А хто ж другий? Не встигла прочитати прізвище, як відчинилися двері.

— Хто з моїх комсомольців сьогодні попереду? — спитав Микола Полежаєв.

Колгосп «Україна» — господарство велике. Секретар комітету комсомолу не має змоги щодня бувати на всіх полях, тож по інформацію звертається до інформаційного центру.

люс редакційна колегія, до якої входять агроном агрохіміцентру Степан Яценко (редактор), завідувач бібліотекою Надія Брехун, секретар комітету комсомолу Микола Полежаєв та інші. Ось і цього разу про перемогу двох передових агрегатів розповіла «блискавка», яку розповсюдили по всіх відділах. Крім того, редколегія веде «Екран жнив», де наочно показує, хто як працює: прізвища передовиків пишуть угорі, а тих, хто відстає, — внизу. Члени оперативного штабу та редакційної ко-

І ЗНОВУ ТЕЛЕФОННИЙ ДЗВІНОК... ДІЄ ОПЕРАТИВНИЙ ШТАБ

— Оперативний штаб слухас, — притиснула трубку до вуха Катерина Стромко і щось швидко стала записувати на аркуші паперу...

Для координації дій на жнивному полі в колгоспі «Україна» створено оперативний штаб, його очолює голова правління В. В. Шульга. Найближчий помічник його — Микола Полежаєв, секретар комітету комсомолу господарства. При штабі є інформаційний центр. Катерина Стромко — одна з тих, хто приймає та опрацьовує оперативну інформацію про хід жнив. Крім неї, дані про роботу жнивирів збирають вагар Галина Сидоренко, обліковець Ніна Нурпай, голова місцевому профспілки Федір Момот, директор Будинку культури Валентина Ситник та інші.

Перед Катериною Стромко колонка цифр. Вони показують кількість центнерів зерна, намолочених екіпажами комбайнів. Погляд дівчини вихоплює з цієї колонки дві цифри —

Одну хвилину, Микола.

Ще раз порівняла цифри. Отже, 647 і 614 — найвищі. Доповіла:

— На першому місці комбайнер Бойко, на другому — Сульжин.

Комсомолец Степан Сульжин керує одним з чотирьох комсомольсько-молодіжних агрегатів. Завзятий хлопець. Намолотив тільки на 33 центнери менше, ніж досвідчений комбайнер. Разом із секретарем парткому В. М. Коршенком М. Полежаєв їде спочатку до агрегату М. П. Бойка, вручає переможцеві перехідний червоний вимпел. На його честь піднято також Червоний прапор трудової слави. Потім — до комбайна Степана.

Соціалістичне змагання триває. І не тільки між агрегатами Бойка і Сульжина, а й між комсомольсько-молодіжними екіпажами Миколи Рибенка, Миколи Куликова, Миколи Стромка... Хід трудової суперництва висвіт-

легії стежать за тим, щоб жнивирям було створено необхідні умови для високопродуктивної праці. Машина заправляють паливом у полі, сюди ж підвозять і гарячі страви та воду. Обладнано пересувні душові, агітагонічки. Завідуюча бібліотекою Галина Краснюк приносить до робочих місць комбайнерів свіжі газети і журнали.

Обсяг робіт у трудівників поля колгоспу чималий. Потрібно за десять днів зібрати понад 4 тисячі гектарів ранніх зернових. Таке зобов'язання взяли комбайнери. І погодні умови, і вся організація праці в господарстві сприяють виконанню цього зобов'язання.

— Особливу надію ми покладаємо на комсомольсько-молодіжні екіпажі, — сказав секретар парткому В. М. Коршенко. — Вони вже сьогодні дуже добре зарекомендували себе.

В. ДІМІН.
Новгородківський район.

ДЕВІЗ: СОЛІДАРНОСТІ!

НОРМИ нашого соціалістичного суспільства викликають до життя соціалістичне змагання — найвищу форму співробітництва людей. Величезний розмах його в останні роки показав, наскільки ефективно воно і економічно, і морально.

А оскільки праця являє суспільне, то й вона потребує постійної уваги з боку суспільства, стимулювання, заохочення.

Бесіду веде професор
О. М. БІРМАН

СТИМУЛИ

Ми розрізняємо стимули матеріальні й моральні (хоча різниця між ними не така велика, як здається на перший погляд, більше того — вони все помітніше переплітаються і переростають один в один). І справді, якщо в урочистій обстановці шанована на підприємстві людина вручає вам премію за хорошу роботу і ви одержуєте її під оплески присутніх — це який вид заохочення: матеріальний чи моральний?

Дуже важливий стимул до праці — заробітна плата. І знову ж не тільки матеріальний, а й моральний: приносячи додому «получку», ми відчуваємо моральне задоволення від того, що нашу працю оцінили, і від тих матеріальних благ, які ми збираємося одержати на зароблені гроші. Якщо ж заробітна плата організована неправильно, то ми відчуваємо не тільки (а часто навіть не стільки) матеріальну втрату, а й моральну. Ми сприймаємо її як несправедливість — рису, що суперечить нормам соціалізму. І застосуємо заходи, щоб усунути недолік.

Але заробітна плата не може і не повинна бути єдиним стимулом, оскільки вона стосується кожного з нас окрема незалежно від роботи колективу в цілому. Крім виплати по праці безпосередньо кожного трудівника, на підприємстві існують фонди економічного стимулювання. Їх три: фонд розвитку підприємства, фонд соціально-культурних заходів і житлового будівництва та преміальний фонд (матеріального стимулювання).

З яких коштів вони утворюються і на що витрачаються? Фонди утворюються головним чином з прибутків. Ті, у свою чергу, залишаються після реалізації продукції, якщо підприємство виконало всі планові показники, і частина їх іде на стимулювання.

Надзвичайно важливий і такий моральний стимул, як довіра до людини: видача їй особистого клейма для задачі деталей, присвоєння їй звань «Передовий робітник», «Майстер «Золоті руки», занесення до Книги пошани, на Дошку пошани, нагородження орденом або медаллю. Найвищим визнанням заслуг робітника є присвоєння йому звання Героя Соціалістичної Праці.

Заохочення — зброя надзвичайної сили, і тому використовувати її треба обережно й уважно. Всі повинні бути впевнені у правильності рішення, бачити, за що заохочують людину, знати, як вона досягла успіху, як виконала свою задачу.

А давайте уявимо собі, що нам так відповіли хірург або вчитель... Комсомольська організація має справу з вихованням молодих людей, отже, тут не може бути й мови про втому, трафарет.

Валентина БУРЛАКА — доярка колгоспу «Шляхом Ізліча» Знаменського району. Діагональ суміші в роботі, і виробничі показники її одні з кращих. Тому й стала вона учасницею обласного конкурсу майстрів машинного доїння. Тут вона виборола почесне третє місце.

Фото А. БУДУЛАТЄВА.

ХІ ПЛАН-ВАТІ!

Від швидкості і якості ремонту металургійних агрегатів залежить успіх роботи ливарників. Про це добре знають монтажники спеціалізованої дільниці тресту «Укрколір-метремонт», яка обслуговує Побузький нікелевий

ДОБРИЙ СПОГАД ПРО ПОБУЗЬЦІВ

завод. Простий одного основного металургійного агрегату протягом доби завдає підприємству понад 6 тисяч карбованців збитків.

Пліч-о-пліч із металургами, механіками, енергетиками трудяться на заводі з першого дня його пуску майстер дільниці Г. О. Гергіленко, бригадир комсомольсько-молодіжної бригади Олексій Борисов, бригадири В. Д.

Чижик, А. Коваль, В. С. Самофал, монтажники — секретар комсомольської організації В. Корнійчук, комсомольці Г. Сльоза, О. Соколов та інші. Більшість із них є активними раціоналізаторами. Лише цього року монтажники дільниці впровадили доставку устаткування в зону монтажу, зміну методів заміни і кріплення електродотримачів. Ці нововведення дали змогу

застосувати передові методи організації праці на ремонтах, допомогли рудотермічну печ № 1 після капітального ремонту пустити на десять днів раніше строку.

Добра слава про монтажників Побузької дільниці полинула за межі області. Після закінчення капітального ремонту рудотермічної печі № 1 у Побузькому вони взяли участь у таких самих роботах у Печенго-Нікелі. Газета «Советская Печенга» в статті «Так тримати, побузьці!» писала: «Коллектив ремонтників узяв під-

вищені зобов'язання і дав слово закінчити ремонтні роботи за 65 днів замість 77. На дванадцять днів раніше строку... Побузькі монтажники з бригадою О. І. Борисова, В. Д. Чижика, А. А. Малого показують зразки комуністичного ставлення до праці...»

Тепер монтажники нашої дільниці зобов'язалися далі вдосконалювати технологію, поліпшувати якість ремонтних робіт.

І. РУБАН,
старший виконроб дільниці.

Голоцаніський район.

СУСПІЛЬСТВО

БЕЗ
МАЙБУТНЬОГО

Американці в певній мірі схильні сиріймати контрасти капіталістичної дійсності як неминучий порядок речей. Але інфляція, безробіття, злочинність зростають — пробуджується й політична допитливість, а ювілейний рік додатково підштовхує на узагальнення і прогнози. Крім того, минуло 200 років «Дослідженню про природу і причини багатства народів» Адама Сміта. Збіг настрів багатьох коментаторів на філософський лад. Стали підбивати підсумки капіталістичного розвитку взагалі. І тоді-то виразно зазвучали мелодії, схожі на реквієм.

Професор Гарвардського університету Деніел Белл у своїй новій книзі «Культурні суперечності капіталізму» пише: «...сьогодні слід говорити про кліматичну, критичну зміну в американському житті, яка означає, що наша економіка вже пережила розквіт і настав невідворотний процес старіння і втрати лідерства».

«Головна трудність», — заявляє Белл, — у тому, що в Сполучених Штатах дуже сильний дух індивідуалізму. В результаті Сполучені Штати ніколи не могли повністю оволодіти мистецтвом колективних рішень або сирійпяти ідею суспільного інтересу. Перевагу віддавали приватній вигоді».

Американське суспільство, за словами Белла, спирається на трьох китів. Кит перший: індивідуальні прагнення. Кит другий: усунення суперечностей, що народжуються періодично, завдяки зростаючому матеріальному багатству. Кит третій: розв'язність усіх проблем, що виникають. «Ці передумови тепер збанкрутували», — підсумовує Белл.

Прочитавши книгу «Культурні суперечності капіталізму», я проговорив з автором.

Г. Г. Так чи инакше капіталізм?

Д. Б. Ніяка політична система не вічна. В суспільстві можуть відбуватися напружені моменти, зміни. Більш цікаве те, що капіталізм перебуває в заперечі з а-

конкретне відбиття цього явища. Капіталізм у Японії уявляється мені на даному етапі дуже сильним. А ось в Ангії — дуже ослабленим. Відбуваються зміни і зрушення в галузі життєздатності і життєлюбства. В Сполучених Штатах теж відбулося зрушення в бік втрати життєздатності. В цьому немає ніякого сумніву.

Г. Г. Ви очолювали «Комісію двотисячного року» Американської академії мистецтв і наук і кому, як не вам, задати запитання: яке майбутнє американського капіталізму?

Д. Б. Що станеться в майбутньому, передбачити важко. Думаю, у нас з'являться багато нових проблем.

На тому ми й попрощалися. Другу розмову на тему про занепад капіталізму я мав з професором Робертом Хейлбронером. Ми знайомі досить давно, і привідом для нової зустрічі був вихід у світ його чергової книги «Занепад цивілізації бізнесу».

Г. Г. Що ж, судилося капіталізму залишити історичну сцену чи не кращий із світів, як переконував Адам Сміт, який твердив, що додавання корисливих інтересів кожного дає в сумі загальне благо?

Р. Х. Навіть якщо вдасться уникнути серйозного спаду і пригнати інфляцію, то все одно, як я гадаю, цивілізація бізнесу, яку ми називаємо капіталізмом, повинна зникнути.

Г. Г. Захисники капіталізму, наприклад, Деніел Белл заявляють, що він трансформуватиметься в «високоіндустріальне суспільство», в якому відносини власності втрачають значення.

Р. Х. Це дуже туманний термін. Перехід до «високоіндустріального суспільства» підтверджують посилені і змінні в розподілі професій і сфер

більшості працюючих у сферу обслуговування. Але забувають зробити застереження, що частка промислових робітників залишається майже незмінною. Сфера обслуговування зростає за рахунок скорочення числа осіб, зайнятих у сільському господарстві, за рахунок приходу на ринок праці жінок, чия домашня праця раніше не відраховувалася в статистику. Тим-то мені хотілося б попередити проти неправильних уявлень про масову міграцію зі сфери промислової праці. Фабричний робітник — головна діюча особа, висунута Марксом, — продовжує зберігати приблизно незмінну частку в загальному резервуарі праці. Н інше значення. На «високоіндустріальному» етапі триває процес концентрування бізнесу, берігається організаційна структура промислового капіталізму. Так що б не говорили про «високоіндустріальне» майбутнє, його слід розглядати як етап у розвитку капіталізму, а не як крок за межі капіталізму.

Г. Г. Деніел Белл та інші внаслідок звичних термінів твердять, що зміни, викликані прогресом науки і техніки, змінюють, мовляв, і сам характер капіталістичного ладу. Через кілька років і що «концепцію» здадуть в утиль, як уже було з «пародією капіталізму» чи «суспільством достатку». Але заглиблюється звинувачення проти капіталізму, який не зумів здобути з науки і техніки силу для власного процвітання.

Р. Х. Уроки останніх десятиріч підтверджують органічну слабкість цивілізації бізнесу. Економічні зміни, що відбулися в Сполучених Штатах з 30-х по 70-і роки, не усунули расового насильства, не відвернули вибуху злочинності, кризи міст, серйозного занепаду національного духу. Економічне зростання не усунуло соціальних проблем.

Г. Г. Як дисловлюються соціологи, різні рідкісні ілюстрії. Пристрасть до наживи, жадоба прибутку залишають мало місця для турботи про ближнього і тим більше — про загальне благо.

Р. Х. Схвильте американця, який живе в матеріальному відношенні кра-

ще від своїх батьків: чи живе він щасливіше? Чи став він мудрішим тому, що дістає більше інформації? Чи став він міцнішим характером тому, що ситий і одягнений? Постає ці запитання — і ви побачите внутрішню пустоту цивілізації бізнесу. Звідки вона береється? Передусім її породжує тенденція до підміни безособистих грошових цінностей цінностями особистих і тих, що не мають грошового виразу. Іншою причиною слід назвати рекламу, яка перетворює людей у циніки. Телебачення вчить дітей того, що заради грошей дорослі готові вертати неспівітні і брехати. Для чого вжити в суспільство, де не приймається політ напівпради і старання продажного обману, де всі знають, що тільки дурень прийме всерйоз усі ці заяви? Нарешті, матеріальні досягнення капіталізму не породжують належного задоволення, тому що бізнес не цінує праці. Метою цивілізації бізнесу є прибуток, дохід, споживання, економічне зростання чи що-небудь інше, а праця розглядається лише як сума особистих інтересів...

Я не думаю, щоб майбутні історики проливали сльозу у зв'язку із зникненням «цивілізації бізнесу». Хто шкодує про занепад грецького рабства, припинення феодальних відносин між кріпаком і поміщиком? Хто жалкуватиме про вихід у тираж погашення концесії приватної власності чи про зупинку ринкового механізму, який може добитися будь-яких цілей, крім розвитку самої людини? Ніяка інша цивілізація не дозволяла егоїзмові так випливати на всі сфери життя. Ніяка інша цивілізація не зводила мало не на ступінь категоричного імперативу цю, мабуть, найнижчу з усіх людських якостей.

...У нинішній Америці ввійшло в моду згадувати про Стародавній Рим. Нібито місто стояло на порозі занепаду. Перевидають у скороченому викладі класичне дослідження англійського історика Едуарда Гіббона «Історія занепаду і руйнування Римської імперії». Знову ж таки, за збігом, нинішнього року минуло 200 років з дня виходу першого тому цієї праці. Перевидають із підзаголовком «Уроки для сьогодишньої Америки». Не обійшовся без посилання на Стародавній Рим і Хейлбронер у своїй книзі про занепад американського капіталізму.

Подібні паралелі завжди уживали. Резерви американського капіталізму далеко не вичерпані. Але в суспільстві без майбутнього смуток стає нормою суспільного настрою.

Г. ГЕРАСИМОВ

власний кореспондент АПН, Нью-Йорк.

ПРОЧИТАВШИ дві статті в обласній молодіжній газеті — культурівника В. Чубінова і його колеги Д. Сулими, я, незважаючи на зайнятість, вирішив написати листа і поділитися думками про те, як краще організувати відпочинок своїх колгоспників, і насамперед молоді. Зауважу, що партком і правління нашого колгоспу завжди ставлять це питання поряд з важливими виробничими. На кошти господарства ми збудували для наших трудівників Палац культури. Але ж я хочу сказати, що збудувати його, обставити добрими меблями — це ще не головне. Найважливіше те, щоб люди охоче йшли до нього, щоб поверталися додому задоволеними, з добрим настроєм, поважали, берегли те, що зроблено в палаці і довкола нього. Допомагає нам у цьому художня самодіяльність, її організують п'ять культурівників. Витрати на оплату цих працівників дають чималі прибутки. Шкода тільки, що ми ще погано вміємо підраховувати їх. Особливо це стосується тих людей, котрих я взяв з виступу Чубінова.

У нашому Палаці культури працюють духовий, естрадний, вокальний, танцювальний, драматичний та хоровий гуртки. Ними керують молоді спеціалісти: Леонід Макієнко, Олександр Губенко, Валентина Макієнко, секретар комсомольської організації Вік-

Підтримайте пісню!

Я ЗА ЧУБІНОВА

Голова колгоспу: «На жаль, ми ще не вміємо підраховувати прибутків від культурно-масової роботи...».

тор Макієнко. Це — шановні люди в нашому селі. Адже вони дарують трудівникам полів і ферм добрий настрій, хороший відпочинок. Я особисто, як голова колгоспу, поважаю їх і з почуттям відповідальності ставлюсь до запитів і пропозицій культурівників, прагну всіляко допомагати їм, бо знаю, що праця їхня — нелегка, що організувати роботу в Будинку культури можуть лише люди, які люблять своє заняття так, як Чубінов. І не тільки я, а всі товариші підтримують культурівників. Особливо секретар парткому В. Я. Гетьманець, головний зоотехнік М. П. Дюшко, завідувач бібліотекою Н. Ф. Могильна, бригадир тракторної бригади Ф. В. Гришук та інші.

Біля Палацу культури ми обладнали літній майданчик для відпочинку наших колгоспників. Тут працюють дитячі куточки, карусель, танцювальні майданчики тощо. Сюди в передвечірні й вихідні приходять майже всі колгоспники — від малюків до старших. До їхніх послуг — духовий та естрадний оркестри.

Дивлюсь на односельців і душа радіє: як багато зробила наша Комуністична партія для трудівників радянського села! Хочеться працювати більше й краще, щоб виконати і перевиконати ті плани, які намітила партія на XXV з'їзді КПРС.

А як подумую, що серед нас, керівників господарств, є ще такі, котрі не приділяють справі відпочинку трудящих, і зокрема молоді, належної уваги, гірко стає. Мені здається, що вони просто відстають від життя, від вимог, які ставить перед нами Комуністична партія, бо в добре налагодженому відпочинку я бачу — великий стимул до забезпечення виробничих успіхів.

Яка користь від культури — можу сказати. Наше господарство, наприклад, забезпечене на всіх виробничих ділянках висококваліфікованими кадрами. І не просто кадрами, а молодими людьми, які після закінчення нашої школи прийшли працювати в колгосп. Це — комсомольці Стеня Воловецький, Анастасій Шкільний, Микола Тарасенко, Володимир Ушаков, Микола Криворучко, Микола Ангел та багато інших. Усі вони добре працюють. Усі вони — учасники художньої самодіяльності. Ми пишаємося ними, шануємо їх і знаємо, що це наша гідна зміна.

У своєму короткому листі я не спробую на виробничих показниках. У нас вони високі. Колгосп виконав план дев'ятої п'ятирічки, взяв добрий старт для виконання завдань десятої.

Так, хліб — головна турбота хлібороба. А люди, котрі його вирощують, — найголовніша наша повсякденна турбота. Отож, шановні колеги, головні колгоспи, думайте про майбутнє, тобто — про сьогоднішню молодь. Віддамо їй свій досвід, партійну переконаність, душевну насаду, свою увагу і піклування. Цього вчить нас рідна Комуністична партія.

В. АЛЕНЬКОВ,
голова колгоспу імені Дзержинського Знаменського району, Герой Соціалістичної Праці.

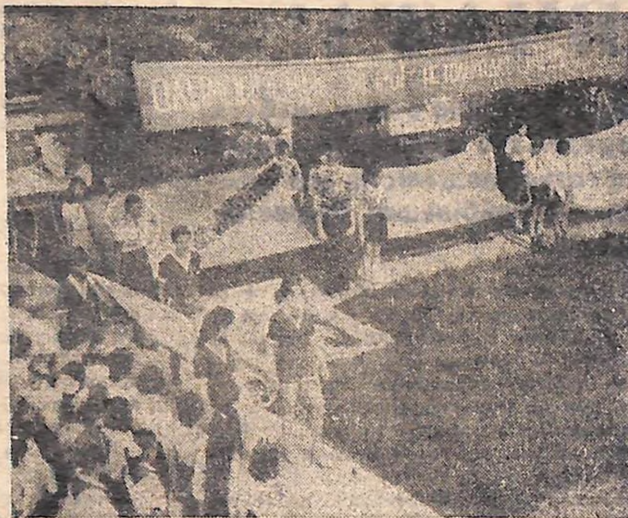
Твій ровесник за рубежем

ПРАГА. Кілька загонів, які налічують тисячі чоловік, приїхали на ударну молодіжну будову ССМ — електростанцію «Мельнік-3», де вперше в ЧССР буде змонтовано енергоблок-велетень потужністю 500 тисяч кіловат,

УЛАН-БАТОР. В аймачні центри і села Монголії приїхали в ці дні студентські будівельні загони. Після закінчення літньої сесії більш як чотири тисячі студентів і молодих викладачів вузів МНР відкрили свій трудовий сезон на сільських будовах. Цього року вони мають виконати будівельно-монтажні роботи на суму 4,5 мільйона тугриків.

Репортаж

СЮРПРИЗИ «МАЛОЇ ОЛІМПІАДИ»

Чи можна потрапити на Олімпійські ігри, не залишаючи території області? Виявляється, можна. Двадцять хвилин їзди з Кіровограда — і ви побачите вогнище, за яким установлено емблему з олімпійськими кільцями.

— Увага, увага! Сенсація дня! Шістнадцятирічна московська школярка Марина Кошова встановила новий світовий рекорд у залпі на 200 метрів брасом. Іще через хвилину:

— Абсолютним чемпіоном Олімпіади з гімнастики став Микола Андріанов...

Але що це? Чергове оголошення про спортивне досягнення далеко від олімпійської висоти:

— Учень восьмої школи міста Кіровограда Євген Швець подолав стомитику за дванадцять секунд. Учениця тринадцятої школи Алла Ліпей стрибнула в довжину на 4 метри 25 сантиметрів. Це — володарі «золотих» нагород нашої олімпіади...

Не дивуйтеся, диктор не помилився.

Тільки перші два повідомлення взято з позивних Монреаля, а два останні — з Трєпівки. Так-так, тут, у мальовничому гаю над ставом, де височать корпуси піонерського табору імені Гагаріна, тривають «малі олімпійські ігри». Перед кожним стартом юні спортсмени дізнаються про досягнення радянських олімпійців у Монреалі, а потім уже долають свої висоти.

Ось за стартовими тумбами плавального басейну асистент кафедри фізичного виховання Кіровоградського педінституту Володимир Харитонов вишикував піонерів першого загону. Хлопчики і дівчатка мають виконати нормативи комплексу ГПО. Їхні результати будуть відомими через півгодини.

А поки що діти слухають розповідь свого

наставника про «срібну» призерку Олімпійських ігор Марину Юрченко, яка піднялася на п'єдестал пошани разом з Мариною Кошовою.

Точаться поєдинки футболістів, легкоатлетів, виступають гімнасти.

Але найбільш привабливим було вдовще під час урочистого відкриття змагань юних олімпійців піонерського табору. Імпровізація — за монреальським сценарієм. Відбувся парад усіх загонів, кожна команда пройшла

зі своєю емблемою, з прапорами. Голова оргкомітету «малої олімпіади» О. А. Гах та головний суддя змагань М. П. Педюра прийняли рапорти фізоргів. Кращі спортсмени пронесли перед шеренгами біле полотнище з олімпійськими кільцями, а чемпіон піонерського табору з багатоборства ГПО Юрій Горбань гордо пробіг із факелом повз червоне полотнище з написом «Олімпійські ігри — не тільки для олімпійців» і запалив вогнище «малої олімпіади». Почалися показові виступи юних гімнастів.

До самого вечора тривали змагання. Призи готували всім — великі пакети з ласощами.

Завтра — інша програма — футбольний матч із спортсменами сусіднього піонерського табору, нова проба сил з плавання. Так цілу зміну, щодня. Кожен із піонерів за час відпочинку в Трєпівці п'ять-шість раз брав участь у змаганнях, 295 хлопчиків і дівчаток залучено до складання нормативів ГПО. І все це красиво, по-святковому, з добрим показником ефективності.

Успіх, перш за все, від того, що за організацію спортивно-масової роботи взяли досвідчені фахівці. Директором табору тут працює директор ДЮСШ спортклубу «Зірка» О. А. Гах, у нього надійні помічники — викладачі педінституту М. П. Педюра та В. П. Харитонов. Усі піонервожати, вихователі (здебільшого це кращі молоді робітники заводу «Червона зірка») теж люблять спорт.

Отож і сенсація:

— Слухайте всі! Вас вітають Король і Королева.

Перед дітьми появляються в кумедних барвистих костюмах два юних герої з казки.

— Вітаємо іменинників!

М. ШЕВЧУК.

Фото Л. РІЗНИЧЕНКА.

„Автомобіліст“ — „Зірка“ — 1:0

Це був перший матч другого кола XXXVIII чемпіонату країни з футболу серед команд другої ліги класу «А». Гра почалася без розвідок. Перший тайм проходив в обопільних атаках і закінчився безрезультатно — 0:0. Після відпочинку, коли за групою було введено з майданчика нападаючого гостя Андрія Карп'юка, житомирці активізувалися,

маючи чисельну перевагу. За дванадцять хвилин до кінця гри сталося несподіване. Гравець господарів голя Микола Васютін пробив по воротах. М'яч, торкнувшись Сергія Вибавицевої, змінив напрям, і воротар Валерій Музичук це дотягнувся до м'яча. Фінальний свисток пролунав, коли на табло був рахунок 1:0 на ко-

ристь «Автомобіліста». Як і раніше, попередню в турнірній таблиці йде «Зірка», у якій 27 очок. Її основні конкуренти харківський «Металіст» і криворізький «Кривбас» через різні обставини не грали.

Сьогодні (27) — другий ігровий день, кіровоградці мали мріяти силами з армією Києва, але фєдерация футболу України цю зустріч перенесла на 14 вересня.

Наступний матч «Зірка» проведе також на виїзді. 31 липня її прийматиме сумський «Фрунзенець».

В. ШАБАЛІН.

Першою чемпіонкою Монреальської Олімпіади з легкої атлетики стала Ангела Фойт, технік з Магдебурга. Перемогу їй приніс перший же стрибок у довжину — 672 см. Глядачі чекали вищого результату, але, як і інші розочіла журналістам Ангела, їй дуже заважала жарка, душна атмосфера стадіону, напівзакритого бетонними козирками, які напівсяють над трибунами.

Москвичка Лідія Алфєєва принесла першу медаль нашої легкоатлетичної збірної, бронзову (660 см).

Упевнено стрибала 19-річна негринька з США Кесі Макміллан. У чередованій спробі їй вдалося приземлитись на позначці 665 см і завоювати срібну медаль.

ДО ЗОЛОТА — СРІБЛО

...Усі 18 тисяч квитків були давно продані на вечір, який став свого роду «бенфісом» нашого гімнаста Миколи Андріанова. За неповні дві з половиною години він зібрав багатий урожай нагород на «малі» гімнастичні постої, де йшла боротьба за першість на окремих снарядах. Студент з Владимира, який повернув наші гімнастику титул абсолютного олімпійського чемпіона, довів ще раз, що його недаром називають першим гімнастом світу. Він став чемпіоном у вільних вправах, на кільцях і в опорному стрибку. Був другим (брус) і третім (кінь). У підсумку Микола на сьогоднішній день — володар найбільшої колекції нагород Олімпіади-76. У нього чотири золоті, дві срібні і одна бронзова медалі.

Багато почесних титулів завоювали радянські баскетболісти за всю історію своїх виступів на міжнародній арені. Вони по праву вважаються баскетбольними лідерами Європи і світу. Ось тільки олімпійської корони не приміряли ще наші дівчата, але не тому, що не могли її завоювати, а тому, що жіночий баскетбол не був раніше представлений на олімпійських змаганнях. XXI Олімпійські ігри в Монреалі увійдуть в історію жіночого баскетболу, як перша його Олімпіада. І першими олімпійськими чемпіонками назавжди залишаться у спортівних анналах баскетболістки нашої країни! Перемісти збірну команду США із справді чемпіонським рахунком — 112:77, радянські баскетболістки достроково — за день до закінчення баскетбольного турніру — стали першими олімпійськими чемпіонками.

Нарешті прийшов великий успіх і до наших стрільців з олімпійських змагань з стрільби з малокаліберною гвинтівкою по мішені «кабал, що біжить», які проходять на стрільбищі «Акадія». Відмінно виступив 30-річний Олександр Газон з Мінська. Він набрав 579 очок і завоював золоту медаль, встановивши новий світовий і олімпійський рекорд. Друге місце зайняв його товариш по команді Олександр Кедяров з результатом 576 очок. На третьому місці спортсмен з Польщі Єжи Грешкевич — 571 очко.

На рингу «Арена Монреа Рішара» тривають підбірні бої майстрів шкільної рукописки, яких стало помітно менше порівняно з першим анем Олімпіади. Як не не прикро, втрати і у наших боксерів. Крім Анатолія Волкова і Валерія Лімасова, які вийшли раніше, либу й наш молодий чемпіон Європи Олександр Ткаченко з Донецька (1-а шопаллегна пага).

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

Колектив редакції газети «Молодий комунар» глибоко сумує за приїждів і трагічної смерті редактора успішної районної газети «Промінь комунізму»

ЛОБЕСЬКОГО

Віталія Андрійовича і висловлює співчуття рідним та близьким покійного.

Три роки вчитися!

Запрошують інститут, технікум, училища

ЮНАКИ І ДІВЧАТА!

Якщо ви бажаєте здобути середню освіту і набути професії, вступайте до середнього профтехучилища № 2 міста Кіровограда, яке готує спеціалістів для комбінату «Кіровоградважбуд» — найбільшої будівельної організації нашої області.

Училище приймає учнів на 1976—1977 навчальний рік:

до груп з трирічним строком навчання — для підготовки електрослюсарів, слюсарів по ремонту автомобілів, електромонтажників по освітленню, освітлювальних і силових мережах та електрообладданню, малярів (будівельних), мулярів — монтажників конструкцій, штукатурів, ліцювальників-плитковиків;

до груп з дворічним строком навчання — для підготовки столярів;

до груп з річним строком навчання — для підготовки мулярів, ліцювальників-плитковиків.

Приймають без вступних екзаменів юнаків і дівчат віком 14—20 років з освітою за 8, 9, 10 класів. Зарховані на навчання забезпечують гуртожитком, парадним і робочим одягом, триразовим харчуванням, підручниками. Учні одержують третинну суму, зароблених на виробничій практиці. Час навчання в училищі зараховується до трудового стажу.

Училище має новозбудований добре устаткований комплекс, у якому є кабінети і лабораторії, навчальні майстерні, спортзал та актовий зал, спортивне містечко, працюють гуртки технічної творчості, художньої самодіяльності, спортивні секції.

При училищі є вечірня школа для груп з річним строком навчання.

Випускники-відмінники мають право вступати до вищих і середніх учбових закладів на пільгових умовах, можуть бути направлені у вищі й середні учбові заклади професійно-технічної освіти, де навчання проводиться при повному державному забезпеченні.

Юнаки, що навчаються три роки, до закінчення і на рік після закінчення училища, дістають відстрочку від призову в армію.

Вступники подають особисто або надсилають поштою заяву із зазначенням вибраної професії, автобіографію, характеристику, свідоцтво про народження (оригінал) або паспорт (подають особисто), довідки з місця проживання і про склад сім'ї, медичну довідку (форма № 286), 8 фотокарток розміром 3x4 см.

Приймання документів — з 15 березня 1976 року.

Початок занять з 1 вересня 1976 року. Адреса училища: 316026, м. Кіровоград, вул. Червонозорівська, 23. Іхати автобусами: №№ 2, 14 — до зупинки «Вулиця Мічуріна», № 29 — до кімисної зупинки, тролейбусом № 2 — до зупинки «Буддесталь» або «Вулиця Короленка». Телефон 2-38-49.

ДИРЕКЦІЯ.

ЮНАКИ

І ДІВЧАТА!

Якщо ви хочете набутися середню освіту і спеціальності, вступайте до Онківського сільського середнього професійно-технічного училища № 7.

Заклад приймає учнів на 1976—1977 учбовий рік на такі спеціальності:

Тракторист-машиніст широкороного профілю (учні здобувають середню освіту, строк навчання — 3 роки).

Тракторист-машиніст III класу (строк навчання — 1 рік).

Тракторист-машиніст широкороного профілю (строк навчання 2 роки).

Майстер-наладчик тракторів (строк навчання — 6 місяців).

Тракторист-машиніст для роботи на тракторах Т-150 і Т-150К (строк навчання — 3 місяці).

Приймають: на трирічне навчання — юнаків і дівчат, що мають освіту за 8 класів; на дворічне і одnorічне — юнаків і дівчат, що мають освіту за 8—10 класів; на тримісячні курси — трактористів, що мають досвід роботи.

Випускники 10 класів і воїни, звільнені в запас, навчаються за скороченою програмою і одержують стипендію в розмірі 85 карбованців на місяць (строк навчання 9 місяців).

Учні забезпечують безкоштовно гуртожитком, виїздним одягом і сеноподатком, триразовим харчуванням, пені одержують стипендію.

Учні, які закінчили училище на «відмінно», мають право вступати до вузів поза конкурсом.

Початок занять з 1 вересня і далі — в міру комплектування груп.

Для вступу до училища необхідно подати такі документи: заяву на ім'я директора, автобіографію, документи про освіту, довідку з місця проживання і про склад сім'ї, характеристику, медичну довідку, чотири фотокартки 3x4 сантиметри.

Адреса училища: 317451, Кіровоградська область, Маловисіський район, с. Онківське.

ДИРЕКЦІЯ.

Кременчуцьке середнє професійно-технічне училище № 2

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА 1976—1977 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

для підготовки кваліфікованих робітників по спеціальностях: монтажників конструкцій, маляр, столяр, муляр, маляр-штукатур, штукатур-облицювальник, плиточник, столяр-тесляр, арматурник-електрозварник.

До училища приймаються юнаки віком 15—17 років та дівчата до 20 років, які закінчили 8—10 класів, в також звільнені в запас з лав Радянської Армії.

В училищі молодь має можливість одержати одночасно спеціальність і середню освіту.

Учні, які протягом 3-х років навчаються на базі восьмирічки, навчатимуться спеціальності монтажника конструкцій, маляра, столяра, арматурника-електрозварника, штукатура-плиточника-облицювальника, після закінчення за цим фахом училища одержать диплом про присвоєння спеціальності і про середню освіту.

Училище проводить також набір учнів на базі 8, 9, 10 класів на спеціальності з строком навчання: ма-

ляр-штукатур та столяр-тесляр — 2 роки, муляр та маляр — 1 рік.

Всі учні, незалежно від строку навчання, перебувають на державному забезпеченні (триразове харчування, обмундирування та гуртожиток).

Під час виробничого навчання учні одержують грошову винагороду в розмірі 33 проценти від суми вартості виконаної роботи.

Училище знаходиться в центрі міста, розміщене в добре обладнаному триповерховому приміщенні з спортивним та актовим зала-

ми, працюють гуртки художньої самодіяльності та різні спортивні секції.

Для вступу потрібно подати заяву, свідоцтво про освіту, свідоцтво про народження або паспорт, довідку з місця проживання з зазначенням складу сім'ї, характеристику з школи, три фотокартки розміром 3x4 см., медичну довідку по формі № 286.

Юнаки та дівчата! Набувайте професію будівельника — найпочеснішу професію!

Адреса училища: м. Кременчук, Полтавської області, вул. Першотравнева, 12.

ДИРЕКЦІЯ.

Олександрійське міське професійно-технічне училище № 5

ПРОВОДИТЬ НАБІР УЧНІВ
НА 1976—1977 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

НА ТАКІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

муляр, тесляр, штукатур, муляр-монтажник, штукатур-ліцювальник-плитковик,

машиніст автогрейдера, автоскрепера,

машиніст екскаватора, машиніст бульдозера, скрепера, грейдера причіпного,

машиніст компресора

пересуваю з двигуном внутрішнього згорання та електродвигуном, слюсар-сантехнік.

Строк навчання: на базі 10 класів — один рік, на базі 8 класів — 1—2 роки.

До училища приймаються юнаки і дівчата віком 15—20 років з освітою за 8—10 класів. Воїни, звільнені в запас, одержують стипендію в розмірі 75 карбованців на місяць і навчаються 8—10 місяців.

Випускників училища направляють на роботу в

Олександрію, Світловодськ, Кіровоград, Дніпропетровськ, Кривий Ріг, Запоріжжя.

Учні перебувають на повному державному забезпеченні. Інгородніх забезпечують гуртожитком. При проходженні виробничої практики учні одержують 33 проценти заробітку.

При училищі працює школа робітничої молоді (9—10 кл.).

Початок занять з 1 вересня 1976 року.

Вступники подають заяву на ім'я директора, автобіографію, паспорт чи свідоцтво про народження, документ про освіту, довідку з місця проживання і про склад сім'ї, характеристику зі школи, 6 фотокарток розміром 3x4 см.

Документи приймають у канцелярії училища.

Адреса училища: м. Олександрія, селище Дмитрове, вул. Трудрезервіа, 23.

ДИРЕКЦІЯ.

Олександрійський індустріальний технікум

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1976—1977 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

на денний відділ:

на базі неспеціальної середньої школи — на спеціальності:

виробництво штамів і пресформ, обробка металів різанням, електроапаробудування;

на базі середньої школи — на спеціальності:

«Електроустаткування промислових підприємств і установок»;

на вечірній відділ на базі середньої школи — на спеціальності:

обробка металів різанням, електроапаробудування, промислове й цивільне будівництво.

Вступники подають заяву на ім'я директора, документ про освіту (оригінал), медичну довідку (форма № 286), чотири фотокартки розміром 3x4 см, виписку з трудової книжки (особи, що мають трудовий стаж).

Вступні екзамен:

на базі середньої школи — з російської мови і літератури або української мови і літератури (на вибір вступ-

ника) — твор, з математики (усно);

на базі восьмирічної школи — з російської або української мови (на вибір вступника) — диктант, з математики (усно).

Особи, нагороджені після закінчення восьмирічної школи Почтальною грамотою або після середньої школи — золотою медаллю, зараховуються до технікуму без екзаменів.

Приймання заяв на денний відділ:

від тих, що закінчили восьмирічну школу, — з 1 червня по 31 липня;

від тих, що закінчили середню школу, — з 1 червня по 14 серпня;

на вечірній відділ — по 15 листопада.

Для тих, що закінчили восьмирічну школу, з 1 по 29 липня працюватимуть підготовчі курси.

Вступні екзамен: на денний відділ — з 1 по 20 серпня, на вечірній відділ — з 1 по 10 червня, з 7 по 14 серпня, з 10 по 20 листопада.

Адреса технікуму: м. Олександрія, Кіровоградської області, проспект Леніна, 62.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград 50, вул. Пуначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя—2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи—2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту—2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОП КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.

Кіровоградське ТУ № 6

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА 1976—1977 НАВЧАЛЬНИЙ РІК
ДЛЯ НАВЧАННЯ ЗА СПЕЦІАЛЬНОСТЯМИ:

токаря по металу; слюсар — інструментальник; слюсар механоскладальних робіт з обслуговуванням свердловальних і агрегатних верстатів; слюсар по ремонту промислового обладнання; тесляр-верстатник; електрозварювальник; електромонтер по експлуатації електрообладнання.

На всі спеціальності приймаються юнаки та дівчата, що мають освіту за 10 класів, віком до 25 років. На спеціальності електромонтер і електрозварювальник мінімальний вік для вступу—17,5 років.

Строк навчання — 10 місяців.

Учням, що встигають, виплачується стипендія у розмірі 30 карбованців на місяць, відмінникам навчання стипендія виплачується в сумі 37 карбованців 50 копійок.

За виконані роботи в процесі виробничої практики учням додатково до стипендії нараховується 33 проценти від заробленої суми.

Навчаючись в училищі, кожний учень може суміщати навчання на підготовчих курсах для вступу в інститут.

Учні, які закінчили училище з відзнакою, мають право вступати на вечірній відділ інституту поза конкурсом.

До училища молодь приймається без екзаменів.

Постійно працюють такі гуртки: хоровий; танцювальний, художнього слова, духовий, естрадний, технічної творчості.

Початок занять 1 вересня 1976 року.

До заяви додаються такі документи: атестат про закінчення середньої школи; свідоцтво про народження чи паспорт; довідка з місця проживання і про склад сім'ї; характеристика зі школи; автобіографія; 6 фотокарток розміром 3x4 сантиметри; писане свідоцтво та довідку про щеплення.

Звертатися на адресу: м. Кіровоград, вул. Дз. набриств. 26. Телефони 2-35-31, 2-35-20, 2-35-81.

ДИРЕКЦІЯ.